

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΔΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ
ΣΥΜΑΡΩΝ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΩΠΗΡΩΤΙΑ ΜΟΝΟΝ ·Εν Αθήναις ψρ. 15—·Εν δὲ ταξίδια ψρ. 16—·Εν τῷ ξένω. ψρ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΚΤΙΟΝ

τὸ δύοτον ἔργων ή δύουργικὴ ἐφημερὶς ἐναντίον τῆς ὅντι πολιτεύσεως, ητος ἀντιπολίτευσις εἶναι ὅλον τὸ ἔθνος πλὴν τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς φάλαγγος τῶν οἰκοσίτων του, εἰς ἄλλας περιστάσεις ἥδυνατο γὰρ παροξύνη καὶ ἐρεθίσῃ τὰ πέθη εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῶν σπρεῖσαν τοῦ Μέθυκρου Πτερύγια ήπειλησε τὴν ἀντιπολίτευσιν, δλον δηλαδὴ τὸ ἀπατηθὲν ἔθνος, διτοι εἴναι ποτε ἀπελπιζόμενον διότι τόσον οἰκετρῶς ἡπατήθη ἐν τῷ μεγάλῳ περὶ ζωῆς καὶ τιμῆς ζητήματι ἔτολμα νὰ διεγείρῃ στάσιν ἐναντίον τῶν καθεστώτων, τὰ ἀποτελέσματα τῆς στάσεως αὐτῆς δὲν θὰ ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἀντιπολίτευσεως. Ο. κ. Κουμουνδούρος ἄλλαις λέξαις καὶ οἱ ὀλίγοι συγρέφοι του, οἱ δειλιώντες ως 'Εβραῖοι νὰ σκώσωσι χείρα ἐναντίον τῶν Τούρκων, εἶναι ἔτοιμοι παραλημβάνοντες τοὺς Μανιάτας τῶν νὰ μᾶς πνίξουν εἰς τὸ αἷμα ως ἄλλοι Μορνῦ ή Ναπολέοντες, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἔθνος ζητήσῃ διὰ τῶν ὑπλῶν λόγον περὶ τῆς ἐκ συστήματος ἀπάτης του, λόγον περὶ τῆς προδοσίας τὴν δοποῖαν ἐτέκτανεν ἐναντίον τοῦ ἔθνους ὑπουργείου, μόνον τῆς εὐνοίας τοῦ Βασιλέως ἀπολαμβάνοντον, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἐμπιστοτύνης τῆς Βουλῆς, διότι ἡ Βουλὴ ὡπλίσε πρὸς πόλεμον καὶ οὐχὶ πρὸς τερτίπια τὸν βραχίονά του.

Αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι εἶναι φρενοβλαβεῖς ἐγκληματίαι. Ο μέθυσος πάντοτε ὀνειροπολεῖ οἰνόπνευμα· δολοφόνος διψῆς αἷμα· δι βιαστῆς σάρκα· καὶ δι κακοῦργος ἐγκλήματα. Τόσα κακούργηματα δημόσια, ιδιαίτερα, κοινὰ, διαπραχθέντα ἐν ἀδυστητῷ ἀλληλουχίᾳ ἐναντίον τοῦ δημοσίου πλούτου, ἐναντίον τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν, τῶν δημοσίων συμφερόντων, τῆς ἔθνικῆς τιμῆς, τοῦ ἔθνικου μέλλοντος καὶ τῆς ἔθνικῆς ὑπάρξεως καὶ ὅλα αὐτὰ μείναντα ἀτιμώρητα δι' ἀσυνείδητον ἀνοχὴν τοῦ ἔθνους, διπερ ἐξηπάτη καὶ κατέστρεψεν δι Κουμουνδούρος τεχνικώτατα, πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς πλειοψηφίας ἀντιπροσώπων λεγομένων τοῦ ἔθνους, κοινοτάτων ἀνθρώπων τοὺς δοποῖους δι Κουμουνδούρος παντοιοτρόπως ἔθερψεν, ἐπάχυνε, κατέστησε νομεῖς τῆς Ἐλλάδος, Τούρκους βένδες πρὸς οὓς παρεχώρησε τοὺς δῆμους καὶ τὰς ἐπαρχίας ως τοιφλίκια πρὸς νομὴν, ποίαν ἀλλην θὰ εἰ-θέτη ὑπὸ κράτησιν, νὰ τοὺς εὐλογῇ μὲ τὸν βούρδουλα,

χον ἐπέδρασιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν περὶ τὸν Κουμουνδούρον; Δὲν εἶναι ἀνθρώποι καὶ αὐτοὶ; Δὲν ὑπόκεινται εἰς πάθη; Δὲν σκοτίζεται καὶ αὐτῶν δ νοῦς; Δὲν μεταβάλλεται ἡ συνήθεια εἰς δευτέραν φύσιν; Πολα εἶναι ἡ ἀτμοσφαρά τὴν δοποῖαν ἀναπνέουν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἐγκλήματος: Τὸ ἔνα... οὐκέτης παράφρονας, μέχρι τοῦ νὰ νομίζωσιν διτοι αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι, οἱ ἐστιγματισμένοι, οἱ θραυσθεῖλοι ἀποτελοῦν τὴν ἀληθῆ τοῦ ἔθνους δύναμιν καὶ διτοι κατέστρεψαν καὶ τὴν τιμὴν μας καὶ τὸ ἴδαικον μας καὶ τὰς μεγάλας μας καὶ τὰς μικρὰς ἰδέας καὶ μᾶς διέφθειραν καὶ μᾶς παρέλυσαν καὶ μᾶς ἐγύμνωσαν, ἐξ ἐπισικελες μόνον διατηροῦσι τὴν ζωὴν μας, ἐξ ἐπισικειας τυράννου ὑπερφιάλου διτοι εἴαν δὲν σφάζῃ διὰ τὸν λαόν του, τοῦτο τὸ κάμνει διότι θὰ τοῦ λείψῃ ἡ διασκέδασις! 'Αλλ' ἀν τυχὸν παραγνωρίσωμεν τὴν ἐπισικειαν τῶν Κουμουνδούριστῶν, ἐάν τυχὸν τοὺς δώσωμεν τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν, τὸ 'Εθνικὸν Πνεῦμα εἶναι ἐδῶ, ἡ πολεμικὴ αὐτη σάλπιγξ προσκαλεῖ εἰς τὸ λεπτὸν δλους τοὺς πιστοὺς καὶ μᾶς πνίγουν δλους ἐντὸς τοῦ αἵματός μας!

Καὶ ποῖος θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ; 'Ο Βασιλεὺς; ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς; θὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως του, ητος ἀκριβῶς τὸν θρόνον του θὰ στηρίξῃ ἐπὶ τοῦ αἵματος τῆς πόλεως. 'Ο στρατός; ἀλλ' ὁ στρατός δλο; Ὅμοσε πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἀν αἱ 60 χιλιάδες λόγχαις αἱ ὑψωθεῖσαι διὰ τὰ 'Ιωάννινα προσκληθοῦν νὰ καταβάλουν τὴν στάσιν, οὐδεὶς διτοι θὰ χρονθῇ ὑπακοήν, οὐδεὶς διτοι δὲν θὰ νομίσῃ τιμὴν του νὰ αἵματοκυλίσῃ τὰς 'Αθήνας χάριν τοῦ ἡγέτου τῆς κοινῆς σωτηρίας Κουμουνδούρου. Καὶ ποῖος θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ; οἱ πολίται; αὐταὶ τὰ κτήνη τὰ δοποῖα τοσάκις ἡπατήθησαν ὑπὸ τὸν Κουμουνδούριστῶν καὶ τοσάκις ἐπίστευσαν εἰς αὐτοὺς, μωρὰ τὰ δοποῖα γελάς μ' ἐνα φεῦμα καὶ τιμωρεῖς μ' ἐνα τράβλημα τ' αὐτοῦ; Καὶ πῶς τοὺς φερόμεθα ἔως τώρα; 'Ο; πρὸς πολίτας ή ώς πρὸς ἀγέλην βιών; Δὲν εἶναι ἔκαστος κλητὴρ τῆς ἀστυνομίας μέγας σατράπης, διτοι ἔχει δικαίωμα πλήρες παρὰ τοῦ Κουμουνδούρου, καὶ δι' αὐτοῦ παρὰ τοῦ δούκα, νὰ συλλαμβάνῃ δους καὶ ἀν θέλη πολίτας, νὰ τοὺς

τοὺς σκοτόνη μὲ τὴν ἔιφολόγχην του; Ποῖος κλητήρ ἐτιμωρήθη ποτέ; Ποῖος πολίτης ἔξεδικθη κλητῆρα; Καὶ ποῖος τολμᾶ νὰ παραπονεθῇ, ἀφοῦ ἔχομεν τοὺς χωροφύλακας οἵτινες εἶναι οἱ ἀληθεῖς τοῦ τόπου βασιλεῖς, οἱ ἀνεύθυνοι, οἱ ἀπαράβλαστοι, οἱ ἀτιμώρητοι; Καὶ δύως αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς εἶναι τὰ δργανά μας. Καὶ ποῖος λοιπὸν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ; ἀρά γε η Βουλή; ⁷ Α! τοὺς παλλαθρώπους! τοὺς ἔγειμίσαμεν ρουσφέτια, συμβάσεις, μεταλλεῖα, ἐντάλματα, λίμνας, οἰκόπεδα, ἔνοικια, προμηθείας, προνόμια, διτι ήθελαν καὶ δὲν ἤθελαν. Καὶ θὰ λειποτακτήσουν εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν στιγμὴν δταν η πίειρα Θεσσαλία ἀνοίγη τοὺς εὐφόρους κάμπους της, ὡς ἄγκάλας ἔταίρας, εἰς ἀσπασμοὺς καὶ καταπάτησιν;

Δύτια σκέπτονται οἱ Κουμουνδουρικοί, θρασεῖς ἐκ συνθετικών καὶ φύσεως, βουτηγμένοι εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν παραφοράν. Οἱ ἄθλιοι! λησμονοῦσιν ὅτι τὰ πάντα ἔχουν τὰ ὅριά των, μέχρι καὶ τῆς ὑπομονῆς τοῦ Ρωμηοῦ. Λησμονοῦσιν ὅτι κάνεις δὲν τοὺς χρεωστεῖς χάριν διότι ἐκ τῶν καταχρήσεών των εὑργετήθη ἢ ἐκ τοῦ νοσφισμοῦ των ἐπλούτισεν. Δημομονεῦσιν ὅτι μεταξὺ τῶν 60 χιλιάδων στρατοῦ μόνοι δοι άπηλλάγησαν ἐλέω τῶν Κουμουνδουριστῶν, καταστησάντων παχὺ ἐμπόριον καὶ αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, καὶ αὐτὸν τὸν φόρον τοῦ αἴματος, θὰ εἶναι ἵσως ὑπὲρ αὐτῶν! ⁸ Άλλὰ τοιοῦτοι ἀνανδροὶ οἵτινες ἀπέρυγον ὡς θάνατον τὸν στρατωνισμὸν καὶ ὡς ἐρινύν τὸ πηλλίχιον δὲν θὰ πολευχάριστηθοῦν δταν προσκληθοῦν νὰ ὑπερασπισθοῦν διὰ τοῦ αἴματος αὐτῶν τὸ αἷμα τοῦ πολυτίμου γέροντος ⁹ Οὕτε αὐτοὶ οἱ λειποτάκται θὰ ταχθοῦν πρὸς τὸ μέρος των διότι ἂν χρεωστοῦν μεταστοῦν οὐχὶ εἰς τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς κυριεύσησεως. Οἱ ἔξαπατηθέντες ἔγκοντακισχίλοις δηλεῖται, οἱ τὰ πάνδεινα καὶ τοῦ πολέμου πανδεινότερα οὐχ! διὰ τὸν πόλεμον τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον τοῦ Κουμουνδούρου καθ' δλων τῶν ὑλικῶν καὶ ηθικῶν θησαυρῶν αὐτοῦ ὑποστάντες, αὐτοὶ οἱ κυλυσθέντες ἀπὸ δυσώδους εἰς δυσώδη στρατῶνα, ἀπὸ ὑπνου χωρὶς κλινοσκεπάσματος εἰς ὑπνον ἐντὸς κλίνης τεθνεάτος ἐν τῷ νοσοκομείῳ, αὐτοὶ οἱ πνιγέντες ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα τῶν τύπων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν δργάνων, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, ἔνα δοι θ' ἀνοίκουν στόμα καὶ ἔνα δοι θὰ ὑψώσουν βραχίονα, δταν ἀκούσουν ὅτι πρόκειται νὰ στραγγαλισθοῦν, νὰ ἀκρωτηριασθοῦν, νὰ ἔχονταθοῦν τὰ δργανα τῆς ἔθνικῆς ταπεινώσεως.

Καὶ οἱ πολίται δοι, κύριε Κουμουνδούρε, τῶν δποίων τὸν ἄρτον καὶ τόσας ζώας ἀφήρεσας διὰ τοῦ παιγνίου τῆς ἐπιστρατείας δπως τὴν κατέστησες καὶ δπως τὴν διεύθυνες, ἀπὸ κτηνῶν δπως τοὺς νομίζεις, ἀπὸ ἀνάκτων ὀρνίων δπως τοὺς βλέπεις μὲ τὸ μειδίαμά σου, θὰ γίνουν θηρία ἀνυπότακτα δταν ἀκούσουν ὅτι ἔσπεισε η τελευταία ὥρα τοῦ ἀχρέου συστήματος δπερ ὑπὸ τὸ δνομά καὶ τὴν φέρμαν σου μέχρι τοῦδε ὥθετ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ νευσγίων εἰς ἐρείπια, ἀπὸ καταστροφῶν εἰς ἀτιμίας.

Καλεσάν.

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Ω! Βαλαγγέλια χαρᾶς! . . . τὸ θέατρον Φαλήρου

Ο βασιληᾶς ἐφρόντισε νὰ σηκωθῇ καὶ πάλι . . .

Ω! πάλι θὰ χορταίνουμε τὴν αὔρα τοῦ Ζεφύρου,

Καὶ θὰ περνοῦμε μιὰ στιγμὴ μὲ ἡσυχο κεφάλι.

Ω! Βαλαγγέλια χαρᾶς! . . . στὸ Φέληρο ἔκει

Καὶ πάλι φῶτα, θέατρο, φουστάνια, μουσική!

Μὰ τώρα δὰ τὸ Φάληρο θὰ ἔχῃ κι' ἄλλη χάρι,
Ποῦ τόσο κέσμο θὰ τραβᾷ μὲ δόναμι μαγνήτη . . .

Θὰ καταβῇ καὶ τῶμορφο βασιλικὸ ζευγάρι

Στοῦ Κεχαγιᾶ ἢ στοῦ Ραζῆ τὸ φημισμένο σπῆτι.

Σὲ πούδν θὰ ἴναι τάχατε ἡ δόξα; . . . στὸ Ραζῆ,

Η στὸν γενναῖο Κεχαγιᾶ, ἢ καὶ στοὺς δυὸ μαζὶ;

Ας ἴναι δά . . . πολὺ πολὺ γιὰ τοῦτο δὲν μᾶς μέλλει.

Ας βρίσκεται στὸ Φέληρο τοῦ βασιληᾶ τὸ σόῃ,

Κ? ἃς κάθεται στοῦ Κεχαγιᾶ ἢ σ' ὅποιο σπῆτι θέλει.

Νὰ μὴ μᾶς φύγη μοναχὰ κι' ἐφέτος στὸ Τατοῦ.

Βμπρός μας νὰ τὸ βλέπουμε, νὰ τόχουμε κοντά,

μαζὶ μας ν' ἀερίζεται, μαζὶ μας νὰ γλεντᾶ.

Κ? ὁ βασιληᾶς στὸ Φάληρο ἐφέτος...ώ! χαρά μας!

Κουνοῦπι δὲν θὰ μᾶς τοιμπᾶ στὰ μάγουλα η μιηγά,

Θὰ λέμε τὰ ἀστεῖα μας, τὰ ψευτογαλλικά μας,

Αλλὰ θὰ λέμε ποῦ καὶ ποῦ πολιτικὰ δλίγα.

Κ? δ Κουμουνδούρος θάρχεται ἐκεὶ καμμιὰ φορά,

Καὶ κάποτε κ? δ Μπούμπουλης γιὰ πέδη πολλὴ χαρά.

Θὰ βλέπουμε ἀντίκρυ μας καὶ τὴν ψηλὴ Καστέλλα

Μὲ δλα τὰ προχώματα, μακριὰ τὴν Σαλαμίνα,

Θὲ νὰ περνοῦμε sans facon, θὰ ἤμαστε μιὰ τρέλλα,

Καὶ θὰ ξεχνοῦμε τοὺς καύμούς, τὴν σκόνη, τὴν Ἀθήνα.

Κ? ἀν μάλιστα καμμιὰ λασσάλ προβάλλῃ στὴν σκηνή,

Παράδεισος τὸ Φάληρο ἐμπρός μας θὰ φανῇ.

Γ? αὐτὴ τὴν χάρι βασιληᾶ, σ' ὑπερευχαριστοῦμε . . .

Αν χάσαμε οἱ ἀμοιροὶ τὰ μέρη τῆς Ηπείρου,

Τούλαχιστον τὸ Φάληρο δὲν θὰ τὸ στερηθοῦμε,

Καὶ θὰ μᾶς πάρη τοὺς καύμούς τοῦ Φαλήρου.

Τὸ δνομά σου νὰ χαρῆς στ! "Αη Γειωργιοῦ τὴν σκόλη,

Νὰ στ χαιρώμαστε κ? ἐμεῖς μὲ τὴν φαμήλια δλη.

Souria